

10.2. Úplné znění zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi

Zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi)

Částka	155/2012
Platnost od	05.12.2012
Účinnost od	01.01.2013

Aktuální znění 27.06.2013

428

ZÁKON

ze dne 8. listopadu 2012

o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi)

Parlament pamětliv trpkých zkušeností z dob, kdy lidská práva a základní svobody byly na území dnešní České republiky potlačovány, odhodlán střežit a rozvíjet zděděné kulturní a duchovní bohatství, veden snahou zmírnit následky některých majetkových a jiných křivd, které byly spáchány komunistickým režimem v období let 1948 až 1989, vypořádat majetkové vztahy mezi státem a církvemi a náboženskými společnostmi jako předpoklad plné náboženské svobody a umožnit tak obnovením majetkové základny církví a náboženských společností svobodné a nezávislé postavení církví a náboženských společností, jejichž existenci a působení pokládá za nezbytný prvek demokratické společnosti, se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

MAJETKOVÉ VYROVNÁNÍ S CÍRKVEMI A NÁBOŽENSKÝMI SPOLEČNOSTMI

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět úpravy

Tento zákon upravuje zmírnění některých majetkových křivd, které byly spáchány komunistickým režimem¹⁾ církvím a náboženským společnostem, které jsou ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona státem registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi podle jiného právního předpisu²⁾ (dále jen „registrované církve a náboženské společnosti“), v

období od 25. února 1948 do 1. ledna 1990 (dále jen „rozhodné období“) a vypořádání majetkových vztahů mezi státem a registrovanými církvemi a náboženskými společnostmi.

§ 2

Vymezení některých pojmů

Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) původním majetkem registrovaných církví a náboženských společností věci, majetková práva a jiné majetkové hodnoty, včetně spoluvlastnických podílů a součástí a příslušenství věcí, které byly alespoň část rozhodného období ve vlastnictví nebo které příslušely registrovaným církvím a náboženským společnostem, právníkům osobám zřízeným nebo založeným jako součásti registrovaných církví a náboženských společností, Náboženské matice nebo dalším právníkům osobám zřízeným nebo založeným za účelem podpory činnosti registrovaných církví a náboženských společností k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům, nebo jejich právním předchůdcům,

b) zemědělskými nemovitostmi

1. pozemky, které ke dni 24. června 1991 tvořily zemědělský půdní fond nebo do tohoto fondu náležely³⁾,

2. pozemky, které ke dni 24. června 1991 tvořily lesní půdní fond⁴⁾,

3. obytné budovy, hospodářské budovy a jiné stavby patřící k původní zemědělské usedlosti, včetně zastavěných pozemků,

4. obytné a hospodářské budovy a stavby sloužící zemědělské a lesní výrobě nebo s ní souvisejícímu vodnímu hospodářství, včetně zastavěných pozemků.

HLAVA II

VDÁNÍ NĚKTERÝCH VĚCÍ OPRAVNĚNÝM OSOBÁM

§ 3

Oprávněné osoby

Oprávněnou osobou je

a) registrovaná církev a náboženská společnost,

b) právník osoba zřízená nebo založená jako součást registrované církve a náboženské společnosti,

c) právník osoba zřízená nebo založená za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům,

d) Náboženská matice, za podmínky, že v rozhodném období utrpěla tato osoba nebo její právní předchůdce majetkovou křivdu v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5.

§ 4

Povinné osoby

Povinnou osobou je

- a) Pozemkový fond České republiky,
- b) Lesy České republiky, s. p.,
- c) stát, za který jedná příslušná organizační složka státu,
- d) státní příspěvková organizace, státní fond, státní podnik a jiná státní organizace,

za podmínky, že tato osoba je oprávněna hospodařit s majetkem státu nebo vykonávat správu majetku státu, který se stal v rozhodném období předmětem majetkové křivdy v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5.

§ 5

Skutečnosti vedoucí k majetkovým křivdám

Skutečnostmi, v jejichž důsledku došlo v rozhodném období k majetkovým křivdám, jsou

- a) odnětí věci bez náhrady postupem podle zákona č. 142/1947 Sb., o revisi první pozemkové reformy, nebo podle zákona č. 46/1948 Sb., o nové pozemkové reformě (trvalé úpravě vlastnictví k zemědělské a lesní půdě),
- b) odnětí věci podle zákona č. 185/1948 Sb., o zestátnění léčebných a ošetrovacích ústavů a o organizaci státní ústavní léčebné péče, zákona č. 169/1949 Sb., o vojenských újezdech, zákona č. 95/1948 Sb., o základní úpravě jednotného školství (školský zákon), zákona č. 125/1948 Sb., o znárodnění přírodních léčivých zdrojů a lázní a o začlenění a správě konfiskovaného lázeňského majetku, a zákona č. 124/1948 Sb., o znárodnění některých hostinských a výčepnických podniků a ubytovacích zařízení,
- c) úkony učiněné Náboženskou maticí, jimiž nakládala s majetkem, který nevlastnila, zejména při postupu podle vyhlášky č. 351/1950 Ú. I. I., o převzetí správy některých majetkových podstat náboženským fondem,
- d) dražební řízení provedené zkrácenou formou na úhradu pohledávky státu,
- e) darovací smlouva, pokud k darování došlo v tísní,
- f) kupní smlouva, pokud k uzavření kupní smlouvy došlo v tísní nebo za nápadně nevýhodných podmínek,
- g) odmítnutí dědictví v dědickém řízení, pokud k odmítnutí dědictví došlo v tísní,
- h) vyvlastnění za náhradu, pokud věc existuje a neslouží účelu, pro který byla vyvlastněna,
- i) znárodnění anebo vyvlastnění vykonané v rozporu s tehdy platnými právními předpisy nebo bez vyplacení náhrady,
- j) politická nebo náboženská perzekuce anebo postup porušující obecně uznávané principy demokratického právního státu nebo lidská práva a svobody, včetně odepření nebo

neposkytnutí ochrany vlastnického práva nebo odmítnutí ukončení procesu rozhodování o majetkových nárocích před soudem nebo jiným orgánem veřejné moci, nebo

k) převzetí nebo ponechání si věci bez právního důvodu.

§ 6

Vydávání věcí Pozemkovým fondem České republiky a Lesy České republiky, s. p.

Povinná osoba podle § 4 písm. a) a b) vydá oprávněné osobě nemovitou věc ve vlastnictví státu, která náležela do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností a stala se předmětem majetkové křivdy, kterou utrpěla oprávněná osoba nebo její právní předchůdce v rozhodném období v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5.

§ 7

Vydávání věcí ostatními povinnými osobami

(1) Povinná osoba podle § 4 písm. c) a d) vydá oprávněné osobě nemovitou věc ve vlastnictví státu, která náležela do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností a stala se předmětem majetkové křivdy, kterou utrpěla oprávněná osoba nebo její právní předchůdce v rozhodném období v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5, pokud

a) funkčně souvisela nebo souvisí s nemovitou věcí, kterou oprávněná osoba vlastní, nebo která se vydává podle tohoto zákona, nebo

b) oprávněné osobě nebo jejímu právnímu předchůdci v rozhodném období sloužila k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům nebo jako obydlí duchovních.

(2) Povinná osoba podle § 4 písm. c) a d) vydá oprávněné osobě movitou věc ve vlastnictví státu, která náležela do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností a stala se předmětem majetkové křivdy, kterou utrpěla oprávněná osoba nebo její právní předchůdce v rozhodném období v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5, pokud funkčně souvisela nebo souvisí s nemovitou věcí, kterou oprávněná osoba vlastní, nebo která se vydává podle tohoto zákona.

§ 8

(1) Věc nelze vydat v případě, že se jedná o

a) zastavěný pozemek; za zastavěný pozemek se považuje část pozemku, která byla poté, kdy se stala předmětem majetkové křivdy v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5, zastavěna stavbou nebo částí stavby schopnou samostatného užívání (dále jen „stavba“), byla-li stavba zřízena v souladu se stavebním zákonem⁵⁾ a je užívána, a dále část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k užívání stavby; za zastavěný pozemek se rovněž považuje část pozemku zastavěná stavbou, která je ve vlastnictví jiné osoby než je stát nebo oprávněná osoba, a dále část pozemku s takovou stavbou bezprostředně související a nezbytně nutná k užívání stavby,

b) nemovitou věc, která tvoří území vojenského újezdu⁶⁾, a o stavbu, která se na tomto území nachází,

- c) církevní matriky, které přešly do majetku státu podle § 27 zákona č. 268/1949 Sb., o matrikách,
- d) nemovitou věc užívanou k plnění úkolů bezpečnostního sboru²⁾ nebo k přípravě na plnění těchto úkolů,
- e) pozemek vyňatý ze zemědělského půdního fondu, na kterém bylo zřízeno v souladu se stavebním zákonem sportovní hřiště, které je užíváno,
- f) část pozemku nebo stavby, která je potřebná pro uskutečnění veřejně prospěšné stavby dopravní nebo technické infrastruktury, vymezenou ve schválené územně plánovací dokumentaci, pro kterou lze práva k pozemkům a stavbám vyvlastnit; to neplatí, postačí-li pro veřejně prospěšnou stavbu zřízení věcného břemene,
- g) nemovitou věc tvořící území národního parku nebo národní přírodní rezervace a stavbu, která se na tomto území nachází, nebo
- h) věc konfiskovanou na základě dekretu prezidenta republiky č. 12/1945 Sb., o konfiskaci a urychleném rozdělení zemědělského majetku Němců, Maďarů, jakož i zrádců a nepřátel českého a slovenského národa, nebo dekretu prezidenta republiky č. 108/1945 Sb., o konfiskaci nepřátelského majetku a Fondech národní obnovy.

(2) Pokud nemovitou věc, která se vydává podle tohoto zákona, stát nezbytně potřebuje k plnění svých povinností vyplývajících z právních předpisů a k plnění těchto povinností nelze využít jiné nemovité věci, je oprávněná osoba povinna umožnit povinné osobě užívání této věci za v místě a čase obvyklé nájemné po dobu 10 let ode dne, kdy nabude vlastnictví věci.

§ 9

Postup při vydání zemědělské nemovitosti

(1) Oprávněná osoba písemně vyzve povinnou osobu k vydání zemědělské nemovitosti do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jinak její nárok zanikne. Ve výzvě oprávněná osoba označí zemědělskou nemovitost a uvede právní důvod nároku na její vydání podle tohoto zákona; k určení zemědělské nemovitosti postačí, je-li označena podle stavu v době, kdy se stala předmětem majetkové křivdy. Dále oprávněná osoba

- a) připojí listinu nebo jinak doloží, že zemědělská nemovitost náležela do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností,
- b) připojí listinu nebo uvede důvody, z nichž vyplývá, že je splněna některá ze skutečností podle § 5,
- c) připojí listinu nebo jinak doloží skutečnost osvědčující některou z podmínek podle § 7 odst. 1 písm. a) nebo b), je-li povinnou osobou osoba uvedená v § 4 písm. c) nebo d),
- d) připojí listinu prokazující právní nástupnictví nebo právní nástupnictví jinak osvědčí, uplatňuje-li nárok na vydání zemědělské nemovitosti, která se stala předmětem majetkové křivdy v době, kdy ji vlastnil právní předchůdce oprávněné osoby.

Výzvu, která byla doručena povinné osobě, lze doplňovat o další důvody, skutečnosti a listiny osvědčující uplatněný nárok; uplatněný nárok nelze takovým doplňováním rozšiřovat.

Povinná osoba do 15 dnů ode dne, kdy obdrží výzvu, doručí její kopii příslušnému pozemkovému úřadu; stejně povinná osoba postupuje, obdrží-li doplnění výzvy o další důvody, skutečnosti a listiny osvědčující uplatněný nárok.

(2) Povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou písemnou dohodu o vydání zemědělské nemovitosti do 6 měsíců ode dne doručení výzvy, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 11). V dohodě budou nemovitosti uvedeny údaji podle katastrálního zákona. Bude-li předmětem vydání pouze část pozemku evidovaného v katastru nemovitostí v podobě parcely, musí být neoddělitelnou součástí dohody geometrický plán.

(3) Dohoda mezi oprávněnou osobou a povinnou osobou o vydání zemědělské nemovitosti podléhá schválení pozemkovým úřadem⁸⁾ ve správním řízení, jehož účastníky jsou oprávněná osoba a povinná osoba.

(4) Zjistí-li pozemkový úřad, že uzavřená dohoda se netýká zemědělské nemovitosti, žádost o její schválení zamítne. V takovém případě se postupuje podle § 10 odst. 3.

(5) Není-li dohoda o vydání zemědělské nemovitosti uzavřena v souladu se zákonem, pozemkový úřad ji neschválí. Marným uplynutím lhůty k podání žaloby v této věci, nebo dnem právní moci rozhodnutí soudu, kterým soud žalobě nevyhoví, je zahájeno řízení o vydání zemědělské nemovitosti, které vede pozemkový úřad a jehož účastníky jsou oprávněná osoba a povinná osoba. O podání žaloby podle věty druhé a o rozhodnutí soudu o takové žalobě vyrozumí oprávněná osoba neprodleně pozemkový úřad.

(6) Nedojde-li mezi oprávněnou osobou a povinnou osobou k uzavření dohody o vydání zemědělské nemovitosti, rozhodne na základě návrhu oprávněné osoby o vydání zemědělské nemovitosti pozemkový úřad; návrh lze podat do 6 měsíců po uplynutí lhůty podle odstavce 2. Účastníky řízení jsou oprávněná osoba a povinná osoba. Zjistí-li pozemkový úřad, že se nejedná o zemědělskou nemovitost, návrh oprávněné osoby na vydání nemovité věci zamítne; v takovém případě se postupuje podle § 10 odst. 4.

(7) Rozhodnutí podle odstavce 5 nebo 6 vydá pozemkový úřad ve lhůtě 6 měsíců; jde-li o zvlášť složitý případ, pozemkový úřad vydá rozhodnutí ve lhůtě 12 měsíců.

(8) Proti rozhodnutí pozemkového úřadu podle odstavců 4 až 6 se nelze odvolat.

(9) Dohodu podle odstavce 3 spolu s rozhodnutím pozemkového úřadu o jejím schválení nebo rozhodnutí o vydání zemědělské nemovitosti podle odstavce 5 nebo 6 předloží pozemkový úřad do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí příslušnému katastrálnímu úřadu k záznamu vlastnického práva nebo jiných práv do katastru nemovitostí⁹⁾.

(10) Rozhodl-li pozemkový úřad podle tohoto zákona, může být tato věc projednána v řízení podle části páté občanského soudního řádu. K řízení je v prvním stupni příslušný krajský soud.

§ 10

Postup při vydání jiné věci než zemědělské nemovitosti

(1) Oprávněná osoba písemně vyzve povinnou osobu k vydání jiné věci než zemědělské nemovitosti do 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, jinak její nárok zanikne.

Ve výzvě oprávněná osoba označí věc a uvede právní důvod nároku na její vydání podle tohoto zákona; k určení věci postačí, je-li označena podle stavu v době, kdy se stala předmětem majetkové křivdy. Dále oprávněná osoba

a) připojí listinu nebo jinak doloží, že věc náležela do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností,

b) připojí listinu nebo uvede důvody, z nichž vyplývá, že je splněna některá ze skutečností podle § 5,

c) připojí listinu nebo jinak doloží skutečnost osvědčující některou z podmínek podle § 7, je-li povinnou osobou osoba uvedená v § 4 odst. c) nebo d),

d) připojí listinu prokazující právní nástupnictví nebo právní nástupnictví jinak osvědčí, uplatňuje-li nárok na vydání jiné věci než zemědělské nemovitosti, která se stala předmětem majetkové křivdy v době, kdy ji vlastnil právní předchůdce oprávněné osoby.

Výzvu, která byla doručena povinné osobě, lze doplňovat o další důvody, skutečnosti a listiny osvědčující uplatněný nárok; uplatněný nárok nelze takovým doplňováním rozšiřovat.

(2) Povinná osoba uzavře s oprávněnou osobou písemnou dohodu o vydání jiné věci než zemědělské nemovitosti do 6 měsíců ode dne doručení výzvy, pokud tento zákon nestanoví jinak (§ 11). V dohodě budou nemovitosti uvedeny údaji podle katastrálního zákona. Bude-li předmětem vydání pouze část pozemku evidovaného v katastru nemovitostí v podobě parcely, musí být neoddělitelnou součástí dohody geometrický plán.

(3) Vlastnické právo k jiné nemovité věci než zemědělské nemovitosti evidované v katastru nemovitostí nabývá oprávněná osoba na základě dohody o vydání věci vkladem do katastru nemovitostí⁹⁾.

(4) Nedojde-li k uzavření dohody o vydání věci podle odstavce 2 nebo podle § 11, může se oprávněná osoba obrátit ve lhůtě 3 let na soud s návrhem, aby nahradil chybějící projev vůle povinné osoby, jinak její nárok zanikne. Lhůta pro podání návrhu podle věty první počíná běžet marným uplynutím lhůty 6 měsíců stanovené v odstavci 2 nebo v § 11.

§ 11

Společná ustanovení o vydávání věci

(1) Pokud oprávněná osoba vyzve podle § 9 nebo 10 k vydání věci osobu uvedenou v § 4, která není oprávněna hospodařit s majetkem státu, který je předmětem výzvy, nebo není oprávněna vykonávat správu tohoto majetku (dále jen „nepříslušná osoba“), a nepříslušné osobě je z dokladů, které má k dispozici, nebo z katastru nemovitostí povinná osoba známa, postoupí nepříslušná osoba výzvu povinné osobě do 15 pracovních dnů ode dne, kdy jí byla oprávněnou osobou doručena.

(2) Není-li nepříslušné osobě na základě údajů podle odstavce 1 povinná osoba známa, požádá do 15 pracovních dnů ode dne doručení výzvy příslušný katastrální úřad o zjištění údajů o právních vztazích k zemědělské nemovitosti nebo k jiné věci než zemědělské nemovitosti. Katastrální úřad do 6 měsíců ode dne, kdy mu byla žádost nepříslušné osoby doručena, zjistí požadované údaje a podle potřeby vyhotoví identifikaci parcel nebo

dokument, z něhož bude zřejmé, do které ze stávajících parcel příslušná nemovitost nebo její část zasahuje (dále jen „doklady“), a tyto doklady zašle nepříslušné osobě.

(3) Na základě dokladů, které nepříslušná osoba obdrží podle odstavce 2,

a) postoupí výzvu spolu s doklady do 15 pracovních dnů ode dne, kdy jí byly doklady doručeny, povinné osobě, anebo

b) postoupí výzvu spolu s doklady do 15 pracovních dnů ode dne, kdy jí byly doklady doručeny,

1. Pozemkovému fondu České republiky, pokud z dokladů vyplývá, že vlastníkem zemědělské nemovitosti je stát, ale povinnou osobu nelze zjistit, nebo povinná osoba zanikla, nebo

2. Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových¹⁰⁾, pokud z dokladů vyplývá, že vlastníkem jiné věci než zemědělské nemovitosti je stát, ale povinnou osobu nelze zjistit, nebo povinná osoba zanikla.

(4) V případě podle odstavce 3 písm. b) bodu 1 se Pozemkový fond České republiky považuje za povinnou osobu a za podmínek stanovených tímto zákonem uzavře s oprávněnou osobou dohodu o vydání věci. V případě podle odstavce 3 písm. b) bodu 2 se Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových do 1 měsíce ode dne, kdy mu byla výzva spolu s doklady doručena, jiné než zemědělské nemovitosti ujme podle jiného právního předpisu¹¹⁾ a za podmínek stanovených tímto zákonem uzavře s oprávněnou osobou dohodu o vydání věci.

(5) Pro běh lhůt platí, že v případě podle

a) odstavce 1 byl nárok na vydání zemědělské nemovitosti nebo jiné věci než zemědělské nemovitosti v rozsahu nárokovaném ve výzvě uplatněn ve stanovené lhůtě,

b) odstavce 3 písm. a) počne lhůta pro uzavření dohody podle § 9 odst. 2 nebo podle § 10 odst. 2 běžet dnem doručení výzvy spolu s doklady povinné osobě,

c) odstavce 3 písm. b) bodu 1 počne lhůta pro uzavření dohody podle § 9 odst. 2 běžet dnem doručení výzvy spolu s doklady Pozemkovému fondu České republiky,

d) odstavce 3 písm. b) bodu 2 lhůta pro uzavření dohody o vydání věci podle § 10 odst. 2 počne běžet dnem následujícím po dni, v němž se Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových jiné věci než zemědělské nemovitosti ujal podle jiného právního předpisu.

(6) Ten, kdo úkony uvedené v odstavcích 1 až 5 činí, o nich písemně a ve lhůtách, které jsou pro tyto úkony stanoveny, vyrozumí oprávněnou osobu. Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových vyrozumí oprávněnou osobu písemně rovněž o počátku běhu lhůty podle § 10 odst. 2, a to do 15 pracovních dnů ode dne, kdy se jiné věci než zemědělské nemovitosti ujal.

(7) Je-li podle údajů získaných z katastru nemovitostí vlastníkem nemovité věci jiná osoba než stát, nebo podle těchto údajů nelze vlastníka věci zjistit, vyrozumí o tom nepříslušná osoba bez zbytečného odkladu písemně oprávněnou osobu a zároveň jí výzvu vrátí. Oprávněná osoba může v tomto případě uplatnit nárok na vydání nemovité věci u soudu, a to ve lhůtě 3 let ode dne, kdy jí bylo doručeno písemné vyrozumění od nepříslušné osoby podle věty první, jinak její nárok zanikne. Není-li jako vlastník zemědělské nemovitosti v katastru nemovitostí

zapsána žádná osoba, je žalovaným Pozemkový fond České republiky; není-li jako vlastník jiné věci než zemědělské nemovitosti zapsána žádná osoba, je žalovaným stát, za který před soudem vystupuje Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových.

(8) Je-li předmětem výzvy věc movitá a nepříslušné osobě není známa povinná osoba, ani jí není známo, kde se věc nachází, vyrozumí o tom do 15 pracovních dnů ode dne doručení výzvy písemně oprávněnou osobu a zároveň jí výzvu vrátí. Odstavec 7 věta druhá a část věty třetí za středníkem se použijí obdobně.

(9) S nemovitou věcí vydávanou podle tohoto zákona se vydají rovněž movité věci z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností, které jsou ve vlastnictví státu a s nemovitou věcí funkčně souvisely anebo souvisejí.

§ 12

Vypořádání práv a povinností váznuoucích na věci

(1) Nedohodne-li se oprávněná osoba s povinnou osobou písemně jinak, věc se vydá oprávněné osobě ve stavu, v němž se nalézala ke dni doručení výzvy k jejímu vydání povinné osobě, s jejími součástmi a s příslušenstvím, které náležely do původního majetku registrovaných církví a náboženských společností, nebo které zastoupily jejich funkci, anebo jsou nezbytné k řádnému užívání nemovité věci v souladu s jejím účelem. Povinná osoba nemá vůči oprávněné osobě jiná práva související s vydávanou věcí, než která stanoví tento nebo jiný zákon. Oprávněná osoba, které byla věc vydána, nemá vůči povinné osobě jiná práva související s vydávanou věcí, než která stanoví tento zákon.

(2) Vázne-li na vydávané věci zástavní právo, okamžikem jejího vydání toto právo zaniká. Povinná osoba závazek zajištěný zástavním právem vypořádá nebo jej jinak zajistí k okamžiku vydání věci.

(3) Uzavřela-li povinná osoba přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona smlouvu o užívání věci nebo smlouvu o právu odpovídajícímu věcnému břemeni za nápadně nevýhodných podmínek, může oprávněná osoba takový právní vztah vypovědět ve lhůtě 1 roku ode dne vydání věci, a to v 6 měsíční výpovědní lhůtě, nebude-li mezi oprávněnou osobou a uživatelem nebo mezi oprávněnou osobou a osobou oprávněnou z věcného břemene písemně dohodnuto jinak.

§ 13

Omezení převodu věcí, které byly předmětem majetkové křivdy

(1) Věci tvořící původní majetek registrovaných církví a náboženských společností, které jsou ve vlastnictví státu, nelze po dobu 24 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto ustanovení převést do vlastnictví jiné osoby, přenechat jiné osobě k užívání, ani zatížit právem jiné osoby. Po uplynutí lhůty podle věty první nelze z vlastnictví státu převést do vlastnictví jiné osoby, přenechat jiné osobě k užívání, ani zatížit právem jiné osoby, věci tvořící původní majetek registrovaných církví a náboženských společností, na jejichž vydání byl uplatněn nárok podle tohoto zákona, avšak k vydání věci nedošlo, a to po dobu, kdy probíhá řízení před pozemkovým úřadem podle tohoto zákona, nebo až do dne, kdy

a) marně uplyne lhůta pro podání žaloby podle části páté občanského soudního řádu nebo pro uplatnění nároku na vydání věci u soudu,

b) uplyne lhůta 2 měsíců po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o žalobě podle části páté občanského soudního řádu, byla-li žaloba podána a nebylo-li podáno dovolání; bylo-li podáno dovolání, lhůta se prodlužuje do rozhodnutí dovolacího soudu, kterým se podanému dovolání nevyhoví, nebo

c) uplyne lhůta 2 měsíců po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o nároku, byl-li nárok u soudu uplatněn a nebylo-li podáno dovolání; bylo-li podáno dovolání, lhůta se prodlužuje do rozhodnutí dovolacího soudu, kterým se podanému dovolání nevyhoví.

(2) Právní úkony učiněné v rozporu s odstavcem 1 jsou neplatné.

(3) Ode dne doručení výzvy k vydání movité věci do vydání movité věci nesmí povinná osoba movitou věc přemístit na jiné místo, než kde se nachází ke dni doručení výzvy, s výjimkou umístění ve svých prostorách nebo u vhodného schovatele na základě písemné smlouvy. Nevydá-li povinná osoba movitou věc na základě výzvy, omezení přemístit tuto věc podle věty první trvá do dne, kdy

a) marně uplyne lhůta pro uplatnění nároku u soudu, nebo

b) uplyne lhůta 2 měsíců po nabytí právní moci rozhodnutí soudu o nároku, byl-li nárok u soudu uplatněn a nebylo-li podáno dovolání; bylo-li podáno dovolání, lhůta se prodlužuje do rozhodnutí dovolacího soudu, kterým se podanému dovolání nevyhoví.

Oprávněná osoba má nárok na náhradu škody, kterou jí povinná osoba způsobí porušením této povinnosti.

§ 14

Nové uspořádání pozemků a úhrada nákladů s tím spojených

(1) K dělení nebo scelení pozemku za účelem jeho vydání není třeba vydání rozhodnutí ani jiného opatření jiného orgánu veřejné správy než katastrálního úřadu.

(2) Nezbytné náklady spojené s oceněním věcí, identifikací věcí, identifikací parcel, vyhotovením dokladů podle § 11 odst. 2, vytyčením a zaměřením pozemků a vypracováním geometrického plánu hradí stát, a to v případě zemědělských nemovitostí prostřednictvím pozemkových úřadů a v ostatních případech prostřednictvím povinných osob.

HLAVA III

FINANČNÍ VYPOŘÁDÁNÍ MEZI STÁTEM A CÍRKVEMI A NÁBOŽENSKÝMI SPOLEČNOSTMI

§ 15

Finanční náhrada

(1) Registrovaná církev a náboženská společnost uvedená v odstavci 2 (dále jen „dotčená církev a náboženská společnost“), která neodmítne uzavřít se státem smlouvu o vypořádání podle § 16, obdrží paušální finanční náhradu (dále jen „finanční náhrada“).

(2) Výše finanční náhrady pro jednotlivou dotčenou církev a náboženskou společnost činí:

- a) Apoštolská církev 1 056 336 374 Kč,
- b) Bratrská jednota baptistů 227 862 069 Kč,
- c) Církev adventistů sedmého dne 520 827 586 Kč,
- d) Církev bratrská 761 051 303 Kč,
- e) Církev československá husitská 3 085 312 000 Kč,
- f) Církev řeckokatolická 298 933 257 Kč,
- g) Církev římskokatolická 47 200 000 000 Kč,
- h) Českobratrská církev evangelická 2 266 593 186 Kč,
- i) Evangelická církev augsburského vyznání v České republice 118 506 407 Kč,
- j) Evangelická církev metodistická 367 634 208 Kč,
- k) Federace židovských obcí v České republice 272 064 153 Kč,
- l) Jednota bratrská 601 707 065 Kč,
- m) Luterská evangelická církev a. v. v České republice 113 828 334 Kč,
- n) Náboženská společnost českých unitářů 35 999 847 Kč,
- o) Pravoslavná církev v českých zemích 1 146 511 242 Kč,
- p) Slezská církev evangelická augsburského vyznání 654 093 059 Kč,
- r) Starokatolická církev v České republice 272 739 910 Kč.

(3) Finanční náhrada se vyplatí ve třiceti bezprostředně po sobě následujících ročních splátkách. Výše roční splátky se vypočte jako podíl nesplacené částky finanční náhrady a počtu dosud neuhrazených ročních splátek.

(4) Roční splátku finanční náhrady vyplácí Ministerstvo kultury vždy nejpozději do 31. prosince kalendářního roku, za který je určena, a to počínaje rokem 2013.

(5) Po vyplacení první roční splátky se výše nesplacené částky finanční náhrady každoročně zvyšuje o míru roční inflace zveřejněnou Českým statistickým úřadem pro kalendářní rok o dva roky předcházející kalendářnímu roku výplaty konkrétní roční splátky. Novou výši nesplacené částky finanční náhrady oznámí Ministerstvo kultury dotčené církvi a náboženské společnosti.

(6) Finanční náhrada není předmětem daně, poplatku ani jiného obdobného peněžitého plnění.

§ 16

Smlouva o vypořádání

(1) O majetkovém vyrovnání uzavře stát s každou dotčenou církví a náboženskou společností smlouvu o vypořádání. Na smlouvu o vypořádání podle tohoto zákona se použijí ustanovení

občanského zákoníku, s výjimkou ustanovení o neplatnosti a odporovatelnosti právních úkonů, ustanovení o změně v osobě dlužníka nebo věřitele, nejde-li o právní nástupnictví, a dále s výjimkou ustanovení o zániku závazku bez uspokojení věřitele, zejména ustanovení o odstoupení od smlouvy, ustanovení o výpovědi a ustanovení o nemožnosti plnění. Ohledně vyplacení finanční náhrady má stát postavení dlužníka a dotčená církev a náboženská společnost postavení věřitele. Proti pohledávce na finanční náhradu nebo splátce finanční náhrady není přípustné započtení, ani výkon rozhodnutí nebo exekuce.

(2) Vedle náležitostí podle odstavce 1 je součástí smlouvy o vypořádání

a) výslovné ujednání o tom, že uzavřením smlouvy o vypořádání jsou veškeré nároky dotčené církve a náboženské společnosti za původní majetek registrovaných církví a náboženských společností, jenž se stal v rozhodném období předmětem majetkové křivdy v důsledku některé ze skutečností uvedených v § 5, který se podle tohoto zákona nevydává, vypořádány s tím, že vydávání věcí podle tohoto zákona není tímto ujednáním dotčeno,

b) výše finanční náhrady,

c) ujednání o tom, že finanční náhrada bude vyplacena formou třiceti bezprostředně po sobě následujících ročních splátek,

d) ujednání o tom, že nesplacená částka finanční náhrady bude každoročně zvýšena za podmínek a postupem podle § 15 odst. 5,

e) ujednání o tom, že závazek vyplatit finanční náhradu nemůže bez dohody smluvních stran zaniknout jinak než splněním,

f) závazek státu, že bude vyplácet příspěvek na podporu činnosti dotčené církve a náboženské společnosti podle § 17,

g) ujednání o tom, že účel této smlouvy se řídí tímto zákonem ve znění účinném ke dni uzavření smlouvy.

(3) Za stát uzavírá smlouvu o vypořádání s každou dotčenou církví a náboženskou společností vláda.

(4) Za dotčenou církev a náboženskou společnost uzavírá smlouvu o vypořádání statutární orgán. V případě, že ze základního dokumentu dotčené církve a náboženské společnosti vyplývá omezení statutárního orgánu dotčené církve a náboženské společnosti k majetkovým dispozicím, je k podpisu smlouvy zapotřebí předchozí zmocnění k tomu oprávněným orgánem dotčené církve a náboženské společnosti.

(5) Návrh smlouvy o vypořádání doručí Ministerstvo kultury každé z dotčených církví a náboženských společností do 2 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(6) Smlouva o vypořádání mezi státem a dotčenou církví a náboženskou společností se uzavře do 9 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona. Uzavřenou smlouvu o vypořádání vyhlásí Ministerstvo kultury sdělením ve Sbírce zákonů do 2 měsíců ode dne jejího uzavření.

(7) Nebude-li smlouva o vypořádání uzavřena ve lhůtě podle odstavce 6 z důvodu na straně státu, dotčená církev a náboženská společnost se může obrátit na soud s návrhem, aby nahradil chybějící projev vůle.

§ 17

Příspěvek na podporu činnosti dotčených církví a náboženských společností

- (1)** Po dobu 17 let ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona (dále jen „přechodné období“) stát vyplácí dotčeným církvím a náboženským společnostem příspěvek na podporu jejich činnosti (dále jen „příspěvek“).
- (2)** V prvních třech letech přechodného období se výše příspěvku rovná částce poskytnuté dotčené církvi a náboženské společnosti na základě zákona č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění pozdějších předpisů, v roce 2011.
- (3)** Výše příspěvku se od čtvrtého roku přechodného období každoročně snižuje o částku odpovídající 5 % částky vyplacené v prvním roce přechodného období.
- (4)** Příspěvek se vyplácí na kalendářní rok, a to vždy nejpozději do 31. ledna kalendářního roku, na který je určen.
- (5)** Příspěvek není předmětem daně, poplatku ani jiného obdobného peněžitého plnění.

HLAVA IV

ZÁVĚREČNÁ, PŘECHODNÁ A ZRUŠOVACÍ USTANOVENÍ

§ 18

Závěrečná ustanovení

- (1)** Oprávněná osoba může podat soudu žalobu o určení vlastnického práva státu z důvodu, že věc z původního majetku registrovaných církví a náboženských společností byla přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona převedena nebo přešla z majetku státu do vlastnictví jiných osob v rozporu s ustanovením § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, nebo v rozporu s ustanovením § 29 zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění účinném do dne nabytí účinnosti tohoto zákona; lhůta pro uplatnění výzvy k vydání věci počne běžet dnem nabytí právní moci rozhodnutí, kterým bylo určeno vlastnické právo státu.
- (2)** Pokud do dne nabytí účinnosti tohoto zákona nedošlo na základě aktů orgánů veřejné moci z rozhodného období ke zrušení evidence vlastnického práva v katastru nemovitostí svěřící právnické osobě uvedené v § 3, platí, že tato právnická osoba je ke dni nabytí účinnosti tohoto zákona vlastníkem nemovité věci evidované v jejím vlastnictví; to však pouze za podmínky, že se jedná o věc uvedenou v § 2 písm. a) tohoto zákona.
- (3)** Oprávněná osoba domáhající se svého nároku podle tohoto zákona u soudu je osvobozena od soudních poplatků¹²⁾.
- (4)** Při aplikaci tohoto zákona musí být šetřen jeho účel, kterým je zmírnění majetkových křivd způsobených registrovaným církvím a náboženským společnostem v rozhodném období. Orgány veřejné moci poskytnou oprávněným osobám součinnost zejména tím, že jim bez zbytečného odkladu bezplatně poskytnou výpisy a opisy z evidence a jiné podklady, které mohou přispět k objasnění jejich nároků.

(5) Je-li to třeba k prověření nároku oprávněné osoby, poskytne příslušný katastrální úřad oprávněné osobě, povinné osobě nebo nepříslušné osobě bezplatně příslušné údaje z katastru nemovitostí a v případě potřeby vyhotoví identifikaci parcel nebo jiný dokument, z něhož bude vyplývat, do které z dnešních parcel nemovitá věc, která je předmětem nároku, nebo její část zasahuje.

(6) Jménem oprávněné osoby uvedené v § 3 písm. b) a c), pokud neuplatnila nárok sama, může nárok na vydání věci uplatnit jí přímo nadřízená právnická osoba, popřípadě registrovaná církev a náboženská společnost, která tuto osobu zřídila nebo založila, nebo již byla tato osoba součástí.

(7) Vydání movitých věcí nebrání, jestliže povinná osoba movitou věc neneviduje jako samostatnou věc nebo jako majetek podle zákona o účetnictví, nýbrž ve zvláštních evidencích podle jiných právních předpisů¹³⁾.

(8) Tímto zákonem není dotčeno právo oprávněných osob na soudní a jinou právní ochranu proti komukoli, kdo drží původní majetek registrovaných církví a náboženských společností.

(9) Práva a povinnosti zakladatele Náboženské matice vykonává ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona Církev římskokatolická.

(10) Tento zákon se nevztahuje na Katedrálu sv. Víta, Václava a Vojtěcha nacházející se na pozemku parc. č. 4 o výměře 5005 m² a pozemku parc. č. 5 o výměře 502 m² v obci Praha, katastrálním území Hradčany, včetně těchto pozemků. Tento zákon se rovněž nevztahuje na budovu č.p. 37 nacházející se na pozemku parc. č. 85 o výměře 776 m² a na budovu č.p. 48 nacházející se na pozemku parc. č. 6 o výměře 982 m² v obci Praha, katastrálním území Hradčany, včetně těchto pozemků.

(11) Povinné osoby předkládají na stanoveném formuláři Ministerstvu kultury údaje z účetnictví o věcech vydaných podle tohoto zákona, a to vždy do konce února kalendářního roku za předchozí kalendářní rok. Vzor formuláře, na kterém se předkládají údaje podle věty první, stanoví vyhláška, kterou vydá Ministerstvo kultury v dohodě s Ministerstvem financí a Českým statistickým úřadem.

§ 19

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se:

- 1.** Zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem.
- 2.** Zákon č. 16/1990 Sb., kterým se mění zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem.
- 3.** Zákon č. 522/1992 Sb., kterým se mění zákon č. 218/1949 Sb., o hospodářském zabezpečení církví a náboženských společností státem, ve znění zákona č. 16/1990 Sb.
- 4.** Nařízení vlády č. 36/1971 Sb., kterým se zrušují některá ustanovení vládních nařízení upravujících hospodářské zabezpečení církví a náboženských společností státem.

5. Nařízení vlády č. 566/2006 Sb., o úhradě osobních požitků duchovních církví a náboženských společností.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby

§ 20

V § 3 zákona č. 92/1991 Sb., o podmínkách převodu majetku státu na jiné osoby, se odstavec 1 včetně poznámky pod čarou č. 1 zrušuje a zároveň se zrušuje označení odstavce 2.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku

§ 21

V zákoně č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 42/1992 Sb., zákona č. 93/1992 Sb., zákona č. 39/1993 Sb., zákona č. 183/1993 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 131/1994 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 166/1995 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 29/1996 Sb., zákona č. 30/1996 Sb., zákona č. 139/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 253/2003 Sb., zákona č. 354/2004 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 272/2005 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 531/2005 Sb., zákona č. 131/2006 Sb., zákona č. 178/2006 Sb., zákona č. 254/2011 Sb. a zákona č. 89/2012 Sb., se § 29 zrušuje.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o daních z příjmů

§ 22

V § 18 zákona č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění zákona č. 157/1993 Sb., zákona č. 323/1993 Sb., zákona č. 114/1994 Sb., zákona č. 259/1994 Sb., zákona č. 149/1995 Sb., zákona č. 18/1997 Sb., zákona č. 227/1997 Sb., zákona č. 111/1998 Sb., zákona č. 492/2000 Sb., zákona č. 483/2001 Sb., zákona č. 162/2003 Sb., zákona č. 438/2003 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 669/2004 Sb., zákona č. 179/2005 Sb., zákona č. 342/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 261/2007 Sb. a zákona č. 296/2007 Sb., se na konci odstavce 4 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno e), které zní:

„e) z bezúplatného nabytí nemovitosti a movité věci podle zákona o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a z jejich prvního prodeje.“

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o církvích a náboženských společnostech

§ 23

Zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 4/2003 Sb., zákona č. 562/2004 Sb., zákona č. 495/2005 Sb., zákona č. 296/2007 Sb., zákona č. 129/2008 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 375/2011 Sb. a zákona č. 420/2011 Sb., se mění takto:

1. V § 7 odst. 1 se písmeno c) včetně poznámky pod čarou č. 6 zrušuje.

Dosavadní písmena d) až f) se označují jako písmena c) až e).

2. V § 7 odst. 2 a 3, § 11 odst. 3 a 4 a v § 18 odst. 1 písm. f) se slova „a) až e)“ nahrazují slovy „a) až d)“.

3. Část pátá se včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona, kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím školského zákona

§ 24

V zákoně č. 562/2004 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím školského zákona, ve znění zákona č. 264/2006 Sb., se část první včetně nadpisu zrušuje.

ČÁST SEDMÁ

Změna zákona o správních poplatcích

§ 25

Příloha zákona č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění zákona č. 217/2005 Sb., zákona č. 228/2005 Sb., zákona č. 357/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 545/2005 Sb., zákona č. 553/2005 Sb., zákona č. 48/2006 Sb., zákona č. 56/2006 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 81/2006 Sb., zákona č. 109/2006 Sb., zákona č. 112/2006 Sb., zákona č. 130/2006 Sb., zákona č. 136/2006 Sb., zákona č. 138/2006 Sb., zákona č. 161/2006 Sb., zákona č. 179/2006 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 215/2006 Sb., zákona č. 226/2006 Sb., zákona č. 227/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb., zákona č. 575/2006 Sb., zákona č. 106/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 269/2007 Sb., zákona č. 374/2007 Sb., zákona č. 379/2007 Sb., zákona č. 38/2008 Sb., zákona č. 130/2008 Sb., zákona č. 140/2008 Sb., zákona č. 182/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb.,

zákona č. 230/2008 Sb., zákona č. 239/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 296/2008 Sb., zákona č. 297/2008 Sb., zákona č. 301/2008 Sb., zákona č. 309/2008 Sb., zákona č. 312/2008 Sb., zákona č. 382/2008 Sb., zákona č. 9/2009 Sb., zákona č. 141/2009 Sb., zákona č. 197/2009 Sb., zákona č. 206/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 291/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 346/2009 Sb., zákona č. 420/2009 Sb., zákona č. 132/2010 Sb., zákona č. 148/2010 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 160/2010 Sb., zákona č. 343/2010 Sb., zákona č. 427/2010 Sb., zákona č. 30/2011 Sb., zákona č. 105/2011 Sb., zákona č. 133/2011 Sb., zákona č. 134/2011 Sb., zákona č. 152/2011 Sb., zákona č. 188/2011 Sb., zákona č. 245/2011 Sb., zákona č. 249/2011 Sb., zákona č. 255/2011 Sb., zákona č. 262/2011 Sb., zákona č. 300/2011 Sb., zákona č. 308/2011 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 344/2011 Sb., zákona č. 349/2011 Sb., zákona č. 350/2011 Sb., zákona č. 357/2011 Sb., zákona č. 367/2011 Sb., zákona č. 428/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 472/2011 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 37/2012 Sb., zákona č. 53/2012 Sb., zákona č. 119/2012 Sb., zákona č. 169/2012 Sb., zákona č. 172/2012 Sb., zákona č. 202/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 225/2012 Sb. a zákona č. 375/2012 Sb., se mění takto:

1. V položce 3 se do ustanovení „Osvobození“ doplňuje bod 4, který zní:

„**4.** Od poplatku podle písmene a) této položky jsou osvobozeny registrované církve a náboženské společnosti, právnické osoby zřízené nebo založené jako součásti registrovaných církví a náboženských společností, právnické osoby zřízené nebo založené za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům a Náboženská matice, souvisí-li úkon s prováděním zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi).“.

2. V položce 4 se do ustanovení „Osvobození“ doplňuje bod 3, který zní:

„**3.** Od poplatku podle této položky jsou osvobozeny registrované církve a náboženské společnosti a právnické osoby zřízené nebo založené jako součásti registrovaných církví a náboženských společností, právnické osoby zřízené nebo založené za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům a Náboženská matice, souvisí-li úkon s prováděním zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi).“.

3. V položce 16 se vkládá nové ustanovení „Osvobození“, které zní:

„Osvobození

Od poplatku podle této položky jsou osvobozeny registrované církve a náboženské společnosti, právnické osoby zřízené nebo založené jako součásti registrovaných církví a náboženských společností, právnické osoby zřízené nebo založené za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům a Náboženská matice, souvisí-li úkon s prováděním zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s

církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi).“.

4. V položce 119 v ustanovení „Osvobození“ bod 2 zní:

„2. Od poplatku podle této položky jsou osvobozeny registrované církve a náboženské společnosti, právnické osoby zřízené nebo založené jako součásti registrovaných církví a náboženských společností, právnické osoby zřízené nebo založené za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům a Náboženská matice, dále občanská sdružení a odborové organizace⁵⁾ a Pozemkový fond České republiky, jde-li o úkony spojené s převodem nemovitého majetku z vlastnictví České republiky, a Lesy České republiky, s. p., souvisí-li úkon s prováděním zákona č. 428/2012 Sb., o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a o změně některých zákonů (zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi).“.

5. V položce 120 v ustanovení „Osvobození“ bod 2 zní:

„2. Od poplatku podle této položky jsou osvobozeny registrované církve a náboženské společnosti, právnické osoby zřízené nebo založené jako součásti registrovaných církví a náboženských společností, právnické osoby zřízené nebo založené za účelem podpory činnosti registrované církve a náboženské společnosti k duchovním, pastoračním, charitativním, zdravotnickým, vzdělávacím nebo administrativním účelům a Náboženská matice, dále občanská sdružení a odborové organizace⁵⁾), jde-li o úkony spojené s převodem nemovitého majetku z vlastnictví České republiky.“.

ČÁST OSMÁ

ÚČINNOST

§ 26

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2013 s výjimkou ustanovení § 13, které nabývá účinnosti dnem jeho vyhlášení.

Němcová v. r.

Nečas v. r.

Poznámky pod čarou

- ¹⁾ Zákon č. 198/1993 Sb., o protiprávnosti komunistického režimu a o odporu proti němu, ve znění zákona č. 220/2011 Sb.
- ²⁾ Zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů.
- ³⁾ § 1 zákona č. 53/1966 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění zákona č. 75/1976 Sb.
- ⁴⁾ § 2 zákona č. 61/1977 Sb., o lesích, ve znění zákona č. 229/1991 Sb.
- ⁵⁾ Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 84/1958 Sb., o územním plánování, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 87/1958 Sb., o stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 280/1949 Sb., o územním plánování a výstavbě obcí, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁶⁾ § 30 zákona č. 222/1999 Sb., o zajišťování obrany České republiky.
- ⁷⁾ § 1 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.
- ⁸⁾ § 20 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění zákona č. 186/2006 Sb.
- ⁹⁾ Zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹⁰⁾ § 11 odst. 2 zákona č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění zákona č. 202/2002 Sb.
- ¹¹⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.
- ¹²⁾ § 11 odst. 2 písm. j) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění zákona č. 36/1995 Sb. a zákona č. 218/2011 Sb.
- ¹³⁾ Například zákon č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.